

15/04/20 THỨ TƯ TUẦN BÁT NHẬT PS

Lc 24,13-35

- ^{24:13} Cùng ngày hôm ấy, có hai người trong nhóm môn đệ đi đến một làng kia tên là Emmmau, cách Giêrusalem sáu mươi chặng.
- ^{24:14} Họ trò chuyện với nhau về tất cả những sự việc mới xảy ra.
- ^{24:15} Đang lúc họ trò chuyện và bàn tán, thì chính Đức Giêsu tiến đến gần và cùng đi với họ.
- ^{24:16} Nhưng mắt họ còn bị ngăn cản, không nhận ra Người.
- ^{24:17} Người hỏi họ: "Các anh vừa đi vừa trao đổi với nhau về chuyện gì vậy?" Họ dừng lại, vẻ mặt buồn rầu.
- ^{24:18} Một trong hai người tên là Colêôpát trả lời: "Chắc ông là người duy nhất trú ngụ tại Giêrusalem mà không hay biết những chuyện đã xảy ra trong thành mấy bữa nay".
- ^{24:19} Đức Giêsu hỏi: "Chuyện gì vậy?" Họ thưa: "Chuyện ông Giêsu Nadarét. Người là một ngôn sứ đầy uy thế trong việc làm cũng như lời nói trước mặt Thiên Chúa và toàn dân.
- ^{24:20} Thế mà các thượng tế và thủ lãnh của chúng ta đã nộp Người để Người bị án tử hình, và đã đóng đinh Người vào thập giá.
- ^{24:21} Phần chúng tôi, trước đây vẫn hy vọng rằng chính Người là Đấng cứu chuộc Ítraen. Hơn nữa, những việc ấy xảy ra đến nay là ngày thứ ba rồi.
- ^{24:22} Thật ra, cũng có mấy người đàn bà trong nhóm chúng tôi đã làm chúng tôi kinh ngạc. Các bà ấy ra mộ hồi sáng sớm,
- ^{24:23} không thấy xác Người đâu cả, về còn nói là đã thấy thiên thần hiện ra bảo rằng Người vẫn sống.
- ^{24:24} Vài người trong nhóm chúng tôi đã ra mộ, và thấy sự việc y như các bà ấy nói; còn chính Người thì họ không thấy".
- ^{24:25} Bấy giờ Đức Giêsu nói với hai ông rằng: "Ôi những kẻ tối dạ, những lòng chậm tin vào lời các ngôn sứ!
- ^{24:28} Nào Đấng Kitô lại chẳng phải chịu khổ hình như thế, rồi mới vào trong vinh quang của Người sao ?
- ^{24:27} Rồi bắt đầu từ ông Môsê và tất cả các ngôn sứ, Người giải thích cho hai ông những gì liên quan đến Người trong tất cả Sách Thánh.
- ^{24:28} Khi gần tới làng họ muốn đến, Đức Giêsu làm như còn phải đi xa hơn nữa.
- ^{24:29} Họ nài ép Người rằng: "Mời ông ở lại với chúng tôi, vì trời đã xế chiều, và ngày sắp tàn". Bấy giờ Người vào ở lại với họ.
- ^{24:30} Khi đồng bàn với họ, Người cầm lấy bánh, dâng lời chúc tụng, và bẻ ra cho họ.
- ^{24:31} Mắt họ liền mở ra và họ nhận ra Người nhưng Người lại biến mất.
- ^{24:32} Họ mới bảo nhau: "Đọc đường, khi Người nói chuyện và giải thích Kinh Thánh cho chúng ta, lòng chúng ta đã chẳng bừng cháy lên sao?".
- ^{24:33} Ngay lúc ấy, họ đứng dậy, quay trở lại Giêrusalem, gặp Nhóm Mười Một và các bạn hữu đang tụ họp tại đó.
- ^{24:34} Những người này bảo hai ông: "Chúa sống lại thật rồi, và đã hiện ra với ông Simon".
- ^{24:35} Còn hai ông thì thuật lại những việc đã xảy ra dọc đường, và mình đã nhận ra Chúa thế nào khi Người bẻ bánh.

CÓ CHÚA ĐỒNG HÀNH

Họ mới bảo nhau: "Đọc đường, khi Người nói chuyện và giải thích Kinh Thánh cho chúng ta, lòng chúng ta đã chẳng bừng cháy lên sao?" (Lc 24,32)

Suy niệm: Biền cố tử nạn của Thầy Giê-su quá bi thảm, hai môn đệ người làng Em-mau vỡ mộng với giấc mơ đổi đời tại Giê-ru-sa-lem. Trở về quê cũ là giải pháp khả thi nhất đối với các ông trong lúc này. Giữa lúc các ông đang rơi tự do trong cơn khủng hoảng thì Đức Ki-tô phục sinh xuất hiện. Thật diễm phúc, trong thời khắc đen tối như vậy các ông có Chúa đồng hành; dù chưa nhận ra Ngài, các ông đã cảm thấy được an ủi, hết cô đơn. Chúa còn mở lời hỏi han, nhờ đó các ông có dịp "xả" nỗi u uất. Khi họ đã cởi mở cõi lòng, Chúa mới giải thích Kinh Thánh cho họ: "Nào Đấng Ki-tô lại chẳng phải chịu khổ hình như thế, rồi mới vào trong vinh quang của Người sao?" Được nghe Lời Chúa, lòng họ bừng cháy lên. Họ được thực sự hồi sinh khi Ngài đồng bàn ăn với họ, và họ đã "nhận ra Chúa khi Ngài bẻ bánh."

Mời Ban: Trong bài hát "Trên đường Em-mau", linh mục nhạc sĩ Thành Tâm suy tư: "Biết mấy lúc chúng ta đi trong cuộc sống mọi ngày, đã gặp Ngài, nhưng chẳng biết Ngài." Bạn ơi, trong cuộc sống mọi ngày của bạn, Chúa vẫn luôn hiện diện trong tâm hồn bạn và nơi những người anh em chung quanh bạn. Bạn hãy suy niệm Lời Chúa để lòng bạn được sưởi ấm lên, và đồng bàn với Chúa trong bí tích Thánh Thể để bạn nhận ra Ngài vẫn luôn đồng hành với bạn.

Sống Lời Chúa: Trong niềm vui phục sinh, bạn gửi một tin nhắn, gọi một cuộc điện thoại thăm hỏi một người bạn đang buồn phiền, trầm cảm để giúp khơi dậy nơi họ niềm vui và hy vọng.

Câu nguyện: *Lạy Chúa, xin ở lại với con và ban cho con niềm vui và hy vọng.*